

935
1
заповедь

ЕДНАКВИ ОТНОШЕНИЯ

23 година

5 лекция на общия класъ

3.XI.1943 г. Срѣда 5 ч.с.

Изгръвъ - София

Отче нашъ.
Добъръ день.

Направихме упражнението за дишането.

Ако ви дадатъ една тема, що е съвѣсть, какъ бихте опредѣлили съвѣстния човѣкъ, или съзнателниятъ. Съзнание и съвѣсть иматъ основна разлика. Тѣ иматъ една основа и се разклоняватъ. Въ съзнанието какво има? Въ какво се-ди съвѣстниятъ човѣкъ?

А. — В. Каква е връзката между две точки? Какви сж условията, за да се образува нѣкакво отношение между две точки? /Една котка влиза до кате-драта на Учетеля/. Природата докато направи котката, знаете ли колко взело, ко-ко умъ се изисква, каква интелигентностъ, колко разумни същества сж раотили, докато създадатъ тази форма на котката? Вие се смѣете на котката. Тя не ми-сли, че тукъ има нѣкаква лекция, нѣкаква философска работа. Тя мисли има ли нѣщо за ядене. Интересува се само отъ ядене и има ли топло нѣкжде. Понеже е студено, търси топла стая. Изнесете я навънъ, да не отвлича вниманието.

Хубавитѣ работи сж изкушение за ученицитѣ, понеже не може да се учатъ уроцитѣ. Ако при нѣкой ученикъ има красива ~~ябълка~~ ябълка или круша, отвлича вниманието. Той гледа, какъ да вземе ябълката или кушата, остава неученъ урокътъ. Възрастнитѣ често се изкушаватъ. Има разни плодове. Въ физическото поле има красиви плодове, въ духовния свѣтъ има красиви плодове въ умствения свѣтъ има красиви плодове. Три рода изкушения имате. Всичкитѣ хора минаватъ, се ще научите нѣщо. Какво е научилъ младиятъ, следъ като е оста-рѣлъ? Младиятъ е научилъ едно нѣщо, че е остарѣлъ, придобилъ знание. Стариятъ научилъ това, че е изгубилъ младостта. Какви сж двѣтъ състояния? Младиятъ казва тъй: Туй, което считахъ за идеалъ, вече го постигнахъ. После казва: Нѣма нѣкжде да вървя. Стариятъ вече дошълъ до крайниятъ предѣлъ. Що е старостъ. Крайниятъ предѣлъ на стремежа на младия човѣкъ. Какъвъ е идеалътъ на стария човѣкъ? Да се подмлади, да се върне назадъ. Да се върне назадъ е невъзможно. Младиятъ върви по права линия, стариятъ върви по крива линия. Стариятъ се под-младява по крива линия. Ако ти не знаешъ да вървишъ по крива линия, ти не мож-же да се подмладишъ. Като остарѣешъ, ще вървишъ по кривата линия. Казва: Не върви по крива линия. Чудни сж хората! По крива линия не искатъ да вървятъ, а-ядатъ плодове съ крива линия. Нѣкой пътъ правятъ такива сладки парчета съ-прави линии.

Сега какъвъ е смисълътъ на земниятъ животъ/на живота на растения-та? Едно растение иска да слѣзе на земята. Едно растение слиза къмъ земята. Всичкитѣ растения, които слизатъ къмъ земята, забравили сж, къ е седи центърътъ и като сж дошли на земята, забравили сж, кжде е центърътъ и като сж дошли на земята, главата имъ е залостена въ гжстата материя, краката имъ сж обърнати нагоре по посоката ~~където~~ сж дошли. И следователно, всичката наука на растения-та е да си обърнатъ главата. Туй движение да го обърнатъ на 180 градуса, да

добиятъ първоначалното състояние. Вие изгубите състоянието на вашето съзнание за право и криво. Щом изгубишъ съзнанието за право и криво, ти си въ растенията, започвашъ да страдашъ. Що е страданието? Ти си се отдалечилъ отъ Центъра, който подхранва твоя умственъ животъ.

Сега често се оплаквате отъ елементарни работи. Оплаквате се, че не сте яли. Оплаквате се, но отъ чисто религиозно гледище, стомахътъ е едно престъпление. Стомахътъ ще те застави да вършишъ престъпления: малки и голъми престъпления. Нъкой път диска ти се кокошчица, ярчица. Ти ще искашъ да отржешъ главата на кокошката, ще я оскулешъ, ще ѝ извадишъ червата, мекото ще опечешъ. После ще кажешъ, че Господъ създалъ кокошката, да я яде човѣкъ. Всичкитъ евангелисти изваждатъ своитъ ~~якобени~~ доказателства отъ Библията, че трябва да се яде месо. Всичкитъ онѣзи, които пиятъ винце, изваждатъ ~~нѣки доказателства~~ доказателства за пието отъ това, че Христосъ направилъ водата на вино. Казватъ: Защо да не пие? Въздържателятъ казватъ: Да се не пие. Въ природата нѣма трезвеностъ. Въ природата нѣма трезви хора да не пиятъ. Ще пиешъ вода. Много хора като пието вода, се разболяватъ. Препилъ студена вода. Ние, съвременнитъ хора, мислимъ, че много знамъ. Много знаемъ, но всичкото знание седи въ резъ заолуждения. Тебе ти препорѣчватъ, казватъ: Ти ще станешъ ученъ човѣкъ, ще напишешъ много нѣща. Ти ще станешъ ученъ човѣкъ, ще напишешъ доста невѣрни работи, въ които самъ не вѣрвашъ и убедишъ хора въ туй. Като убедишъ тия хора, ~~ти~~ не знаятъ, какво правятъ.

Какъ ще бъдешъ красивъ? Какво нѣщо е красотата въ човѣка? Въ човѣшкия животъ красотата е единъ капиталъ. Красивиятъ човѣкъ има преимущество предъ грозния. Въ красивия умътъ е по-добре развитъ, у грозния е по-слабо развитъ. Сега говоря за онази органическа красота. Всѣки скулпторъ извайва хубава красива статуя. Той извайва една форма на красотата. Тази статуя виждашъ въ едно положение. Запримѣръ художникътъ нарисува картина. То е едно статическо положение. Нарисува единъ погледъ на човѣка. Казва: Много генерално е нарисувано. Той е като детективъ, гледа много сериозно, започва да се плаши отъ тебе. Гледа да ме хване въ нѣкоя погрѣшка. Мнозина отъ васъ гледамъ по нѣкой път следите нѣкого, въртите си главата, следите, къде ще иде. Излиза отъ една къща, влиза въ друга. Вие се интересувате, защо е излизалъ отъ едната къща, защо отива въ другата къща. Преди години вървя изъ варненскитъ улици, единъ момъкъ се разхожда рано сутринта по улицата и две жени се разговарятъ: На този младиятъ момъкъ тази улица много му свѣти. Свѣти му, казвамъ, слънцето бѣше изгрѣло, разхожда се тамъ. Какво разбира "свѣти му улицата"? Улицата може ли да свѣти? Не може. Всичко въ свѣта може, но улицата да свѣти, то е невъзможно. Та казватъ, че улицата на този младия момъкъ свѣтнала. Ото наше гледище ти си сиромахъ, искашъ да забогатѣешъ. То е законно, ако знаешъ, какъ да забогатѣешъ. Да допуснемъ, че нѣкой човѣкъ има редъ семенца, скъпоценни камъни. Допуснете, че има скъпоценни камъни, които сж превърнати на житени зърна. Представете си, че всѣки скъпоцененъ камъкъ е струвалъ по десетъ милиона. Десетъ скъпоценни камъни по десетъ

милонa. По едно съвпадение този камък се е превърнал на житено зърно, ~~жеж~~ една дванадесет хилядa част от килограма. Едно кило жито колко струва? - 10 лева. Сега нѣма да вземаме черната борса, на черна борса не се мѣри, на оѣла борса. Ние вземаме десет лева, понеже по-лесно се смѣта. 12 хиляди зрънца има въ едно кило. Какво ще се падне за едно зърно?

~~И~~ Или имате учението да се отречеш от себе си. Какъ тѣй да се превърне ~~диамантъ~~ на жигено зърно? Редъ поколѣния сѣ живѣли да придобиятъ богатство. Дѣди и прадѣди оставили десет милиона наследство. Казва: Ако не се отречеш да раздадешъ всичкото богатство, да дойдешъ и да ме последвашъ, да се научишъ да живѣешъ. Казва: Какво трѣбва да направя, за да наследя животъ вѣченъ. - Още има нѣщо, което ти недостига. Иди раздай имането си на сиромаситѣ. Вие зирирате, но не знаете, какъ ще раздадешъ имането, кому ще го дадешъ. Всичкитѣ тѣзи операции сѣ неправилни. По единъ естественъ пътъ вървятъ нѣкои, нѣкои вървятъ по единъ несестественъ пътъ, затова резултатитѣ сѣ противополжни. Не трѣбва да търгуваме, но методитѣ, по които се търгува, не сѣ прави. Трѣбва да се учимъ, но методитѣ по които учимъ, не вървимъ по единъ естественъ пътъ. Знанието въ тебе може да събуди чувствата. Да кажемъ науката въ тебе може да събуди едно чувство на алчностъ. Науката може да събуди въ тебе чувството на лакомство, ядене, пиене. Като ученъ човѣкъ ще си позволишъ, че имашъ право. Учениятъ човѣкъ си позволява нѣща, които иначе не му е позволено. Той е като свещеникъ, който на другитѣ хора проповѣдва въздържание и постъ, но самъ той вкусва олажничко, похапва. Казва, ~~законитѣ~~ законътъ за другитѣ, не е за него. Единъ свещеникъ, който проповѣдва въздържанието, иска да яде кокошки. Ако всичкитѣ енориаши знаятъ, че е ялъ въ постъ кокошки, ще изгуби всичкото уважение. Ще се скрие, ще заколи кокошката, ще я оскубе въ скришно, ще я изяде скрито. Защо нѣкои работи сѣ скритни? Съобразни сѣ. Той яде скрито кокошката, не иска да сълазни другитѣ хора. Намирамъ до-
ората страна на свещеника. Той защо се скрие? Да не сълазни другитѣ хора. Казва: Азъ се оцапахъ, поне другитѣ хора да се не цапатъ. Вие направите нѣ-
коя погрѣшка, криете се. То е закланата кокошка. Чакате тази погрѣшка да не излѣзе навънъ, да не другитѣ хора да тръгнатъ по неговия пътъ. Сега обрат-
ятъ процесъ. Има нѣща, които ние искаме да ядатъ другитѣ хора. Посадимъ едно дърво, като израстне и даде плодъ, казвашъ: Азъ го посадохъ, вкусете и вижте плода. Когато заколите кокошка, викате ли нѣкого да вкуси отъ тази кокошка? Не. Казвамъ: Ние сега схващаме живота много повърхностно. Казваме: Трѣбва да бъдешъ младъ. Но младостъта, както разбираме слизане отъ Божествения свѣтъ. Ти си живѣлъ въ закона на хармонията, тази хармония е поддържала тво-
ята младостъ. Младостъта е най-хубавото, най-красивото нѣщо, което човѣкъ има. Две нѣща интересуватъ човѣка: да бъде младъ и да бъде старъ едновременно. Младъ ~~и~~ оттамъ, отдето животъ черпи, иде. Старъ, дето може да проявява животътъ. Стариатъ проявява живота, младиятъ кредитира. Стариатъ изявява този капиталъ. Не считайте, че младиятъ не знае нищо, че младиятъ се ражда не-
вежа. Младиятъ гочовѣкъ отъ невидимия свѣтъ като госнематъ на земята,

го приспиватъ. Може горе въ небето да е билъ ангелъ. Три ангели го взематъ прекарватъ го въ едно езеро вода, потапятъ го три пѣти, той забрави всичко дойдатъ обиколятъ земята три пѣти. На земята отъ всѣкъде не може да се влиза. Свѣтлината минава, но душитѣ като дойдатъ отъ всѣкъде не може да минатъ. Има врати, ще те донесатъ до вратата и тази душа презъ вратата ще влѣзе. Раятъ нали има врати. Раятъ нѣма много врати. Ще донесатъ нѣкоя душа нѣкъдъ бащата и майката ще подпишатъ единъ договоръ, оставатъ тази душа на тѣхно разположение. Тази душа, която е оставена на ваше разположение ще бѣди или ваша дъщеря, или вашъ синъ. Сега всѣка една мисль, която се образува въ вашия умъ, това е една жива душа. Мисльта е една форма, въ която една разумна душа може да се оолѣче. Дрехата е тѣлото. Вие вече имате една мисль въ вашия умъ. Имате едно живо същество въ ума ви, което вие трѣбва да го изучавате. Следъ туй отъ мислитѣ ще се роди едно чувство. Чувството това е ваша дъщеря. Формата въ която едно разумно същество може да се оолѣче въ женска форма. Едно същество, което ще знае две нѣща: да взема правилно и да дава правилно. Шо е жена. Същество, което взема правилно и дава правилно. Това е жена. Което мисли правилно и чувствува правилно, това е жена. Следователно, възпитанието дойде, понеже така мислѣше. Поставиха аю Адама на изпитъ, казватъ: Нѣма да ядешъ. На Ева не дадохъ заповѣдь, заповѣдта оѣще дадена на Адама. На него му казватъ: Ти нѣма да ядешъ, понеже още не си започналъ. Ти не си разбралъ, защо трѣбва да ядешъ. Трѣбва да обусловишъ. Когато нѣкой иска да се оправдае, той доказва, защо трѣбва да яде месо. Какъ оихте се оправдали? Вие сте яли месо. По закона, какъ се оправдавате. Сега друга конструкция. Казвате: Не трѣбва да се яде месо. Времето, когато имаше конституция за месото, какъ се оправдавахте? Естественъ законъ.

Представете си, че имате една малка рѣка, която слиза отъ планината. Имате градина, която трѣбва да се полива. Тази рѣка не винаги ще я отиете да полива градината. Тя трѣбва да си върви по посоката, отдето слиза. Ако пуснете тази вода да тече цѣль денъ да върви изъ градината, тя ще я развали. Нѣкой пѣтъ вие искате да бѣдете щастливи. Ако цѣлия денъ искате да бѣдете щастливи, ще развалите живота. Три минути едва сте способни да издържите щастieto. Мъжнотията де е? Вие искате цѣль денъ да бѣдете щастливи. То е невъзможно. На земята кажете ми единъ човѣкъ, който да е щастливъ. Ти днесъ ако си щастливъ, щастieto следъ нѣколко минути ще го взематъ. Ражда ви се дъщеря или синъ, красивъ човѣкъ. Единъ денъ една млада мома го завѣти, той напуска дома. Съветватъ го, той казва: Не може. Напусне дома. Тамъ казва: Ще напусне човѣкъ майка си и оаща си и ще се прилепи при жена си.

Това го писаха хората, Богъ не го написа. Той разораха, да напусне човѣкъ майка и оаща и да се прилепи при жена си. Като се прилепи, какво ще стане. Като се прилепи при жена си, ще стане оаща. Преди да се е прилепилъ при жена си, той не е билъ баща; като се прилепи при жена си, ще стане баща. Жена като се прилепи при мъжа си, ще стане майка. Обикнатъ се двамата.

Момата като обикне мъжа, става майка. Момъкът като обикне жената, става баща. Искате да се оженият? Защо трябва да се оженият? Ти ще се ожениш да станеш баща. Не се раждат деца. Момък не се раждат деца, показва, не обичаш жена си. Момък не се раждат деца, жената не обича мъжа. Безплодни са. Всъщност безплодно дърво се отсича. Не само това. Тамъ дето е безплодието, или умираването на децата ~~нежизнени~~, причината е или бащата или майката. Изучавайте закона на любовта. Неразбораната любов произвежда големите неща. ския въ света. Всичките хора умират от едно неестествено положение, което имат към любовта. Туй неестествено положение се дължи на хиляди поколения които са живели преди насъ. Ние сме наследили техните идеи.

Казвам: Отношението на А към В какво е? А това е капиталът, съзнанието. А младият момък, В е младата мома. А е бащата, В е майката. Съединени бащата и майката, техните енергии отиват по перпендикуляра С. А. — В. С показва центъра, от който са излезли. За да се оеднават техните отношения, за да знае една майка, какъ да обича мъжа, един мъж какъ да обича жена си, непременно трябва да има равенство на правите ъгли. Та когато говорим за Бога, ~~идеята~~ идеята за Бога показва пътя, какъ да употребим любовта. Шо е Богъ? Съзнанието за Бога. Да се научим, какъ да употребяваме любовта. Най-първо трябва да обичаме Бога. Следъ туй трябва да обичаме ближния. Първият ближенъ на А е В. На В ближният е А. Следователно, правата линия образува онази вътрешна връзка на две същества. Ако тѣ не се съединят по права линия, тѣ нѣмат право отношение. Правата линия е отношение на Божествената мѣрка, която мѣри всичките нѣща. То е най-късото разстояние, което съществува въ природата. Значи правата линия това са условия. Шо е точката? Точката има само едно условие да се подвижи по права линия. Всяка права линия е възможност точката да се прояви. Точката безъ правата линия не може да се прояви. Момък се проявява образува отношение между тѣхъ. Сего вие туй не го схващате. Вие въ вашия умъ имате една форма. Видѣли сте единъ младъ момък, влюбил сте се. Да ви попита човѣкъ, кое обичате, не знаете, Влюбил сте се. Всеки денъ дето мине, срѣщате го. Не само тѣва, ставате детективъ. Следите въ коя къща влиза. Ако влиза въ кръчмата, защо влиза въ кръчмата. Ако влиза въ училището, защо влиза въ училището. Този момък може да влѣзе въ нѣкоя оакалница, защо влиза въ оакалницата. Защо влиза въ оакалницата, защо влиза въ училището, защо влиза въ църквата, защо влиза въ кръчмата, това са различни отношения. Влиза въ църквата, има отношение къмъ Бога. Отива да се моли на Бога, да знае: какъ да постѣпи. Отива на училище, иска да се научи, какъ да живѣе. Отива при нѣкой свой ближенъ, тамъ иска да вземе нѣщо на заемъ. Защо отива младият момък въ нѣкой домъ? Нему му трябва капиталъ въ свѣта. Безъ капиталъ не може. Значи младата мома е оакалница въ дадения случай. Той ще отиде, ще вземе пари на заемъ. Ще вземе десетъ-двадесет хиляди лева на заемъ. Ще се обуслови следъ нѣколко време тия пари да ги върща. Сега като ви говоря имате навикъ да казвате: Той заради мене говори. Азъ гледамъ всичките ви отношения са малко неестествени. Седи една сестра и м

Тази Донка можеше да ходи при това дърво, на чешмата. Турцитъ я задигнаха. Отиде Донка. Тази Донка въ Божественото уч"лище трѣва да ходи, за да се избави отъ ония неестественитѣ работи. Азъ разопирамъ неестественото състояние то е турчинътъ, не знае, какъ да постъпи. Та казвамъ: Донка навънъ отъ рая да не ходи. Донка - Ева излѣзе изъ рая на Адама, влѣзе въ рая на жената, въ рая на девицата. После се върна при Адама и му казва: Азъ намѣрихъ смисъла на живота. Човѣкъ трѣва да знае, какъ да яде. Азъ научихъ какъ да ямъ. - Азъ, казва, го обичамъ. Ти може да обичашъ заоранения плодъ, , тогава какво ще научишъ? - Ще излѣзешъ изъ рая. Като дойде Богъ при първитѣ хора, казва: Вие не сте за рая и И двамата облѣчи ги въ кожени дрехи, отвори вратата на рая, казва: Сега яхте, колкото искате отъ този заораненъ плодъ. Дървото остава въ рая. Тури ангели да пазятъ това дърво.

Азъ често говоря, че трѣва да се подмлади човѣкъ. То е едно заолуждение. Ти не може да се подмладишъ, ако не влѣзешъ въ рая. Ева съгрѣши, понеже измѣни. Ето къде е погрѣшката. Ева сама реши въпроса. Въ едно народно съзрание се гласува, трѣва всичкитѣ да гласуватъ, че одобряватъ този законъ. Този законъ трѣва да се одобри отъ държавниятъ глава и тогава да се тури въ действие. При туй дърво Ева трѣбваше да повика Адама, следъ туй двамата трѣбваше да идатъ да гласуватъ, да идатъ при Бога да подпише. Ако не подпише, пакъ ще се гласува наново. Ева постъпи свободно: Мене Адамъ не ми трѣва. Ева като дойде до Адама и той казва: Азъ съмъ доста уменъ. И той гласува самъ. Ядохъ двамата. Като ядохъ двамата, скриха се и престъпиха Божия законъ. Туй е, което не е турено въ Библията. Богъ търси Адама и той казва: Голъ съмъ. Господъ пита, защо, кой ти каза, че си голъ. Ти и Ева не дозохте да ме питате да ядете или не отъ това дърво. Защо ни ме питаете? - Азъ мислѣхъ, че е толкова умна, отъ мене я взе, азъ мислѣхъ, че тя те е питала, затова ядохъ. Отива при жената и тя казва: Азъ мислѣхъ, че змията те е питала, мислѣхъ, че ти си ѝ позволила. Господъ видѣ, че и двамата сж адвокати, майсторски се защищаватъ. Той змията не я пита вече. На Адама казва: Ти ще орешъ земята. На Ева казва: Ти ще раждашъ деца. Ти яде отъ този плодъ да добиешъ знание. Ти ще работишъ земята и много малко приходи ще ти даде. Ти ще раждашъ тия деца и тия деца ще умиратъ. Ще научите, какво е дървото на познанието добро и зло. Ти имашъ една сдѣтла мисълъ, тя се изгубва. Имашъ свѣтла ~~нама~~ чувство, свѣтла постъпка, загубватъ се. Ти си въ единъ нереаленъ свѣтъ.

Сега ние влизаме въ стълкновение. Има нѣща въ насъ вѣрни. Трѣва да одѣлимъ това, което е вѣрно. За да отдѣли, трѣва да знае, къде е неговиятъ умъ. Свѣтлина му трѣва. Безъ свѣтлина не може да разоберешъ нѣщо. Свѣтлината е отпредъ, голата частъ, челото е свѣтлината. Тя дава. Топлината е покривната частъ на главата. Дава топлината. Подъ косата се крие топлината. Тия коси сж израснали по причина на топлината. Умъ започне да оголява главата, хората сж изгубили своята топлина, станало сушо. За да пораснатъ коситѣ правятъ лѣкарства. Споредъ мене никакъ ви лѣкарства. - че кажешъ.

Ще кажеш: Да израсте. Нищо повече! Кажи си: Искамъ да израстатъ коситѣ! Ще кажеш: Искамъ да се подмладя, и ще се подмладишъ. Нали казвашъ: Искамъ да ходя и тръгвашъ. Ираката ви сж се схванали, кръстътъ ми се е схваналъ. Казвашъ: Искамъ да ходя. Има редъ връзки. Най-първо трѣбва да имаме една ясна представа. Младиятъ, като излиза отъ Бога, трѣбва да хване правата линия. Стариятъ, който вече дошълъ по правата линия, трѣбва да има единъ центъръ. СД е пътятъ на младия човѣкъ. С. ———. Д Окржността е пътятъ на стария човѣкъ. Човѣкъ въ центъра ще се подмлади. Тогава ще изучава поларизирането, полюсите крайнитѣ точки на дъга радиуса. Що е радиусъ, то е младиятъ. Трѣбва да обиколи кръга, за да влѣзе. Когато дойде нѣкоя отъ тия души, която е носена отъ ангелъ, да се въплоти на земята, три пѣти трѣбва да обикалятъ земята, докато намѣрятъ тази врата. Влизатъ по перпендикуляра и тогава той има право да се прероди. Ако не намѣрятъ вратата, не може да влѣзе.

Тогава що е бракъ. Едно разумно отношение на човѣка. Ако ти нѣмашъ разумно отношение къмъ Бога, ти не може да се оженишъ. Писанието казва: Туй, което Богъ е съчеталъ, човѣкъ да не разлъча. Ти казвашъ, че обичашъ нѣкого. Тамъ, дето не е Богъ не може да обичашъ. Може да обичашъ само тамъ, дето е Богъ. Дето го нѣма, тамъ всичко е лъжа. Всѣка любовъ, която не е основана на присъствието на Бога, е лъжлива любовъ, защото Богъ е любовъ. Тогава ние се лъжемъ. За него се казва, че той отначало е човѣкоубийца и лъжецъ. Когато говори, говори отъ себе си, всичко бѣшава, нищо не дава.

Вие седите и казвате: Азъ ви обичамъ. Каква обичъ. Видѣ ме и стана на крака. Че и заякътъ като ме види, става на крака и бѣга. Дошълъ нѣкой, станалъ каква е целта. Мене не ме интересува, дали човѣкъ е умрѣлъ. Мене този въпросъ не ме интересува. Мене не ме интересува, какъ Адамъ е съгрѣшилъ. Безпредметенъ е за мене. За мене сж важни първоначалнитѣ отношения какви трѣбва да бждатъ на Ева къмъ Бога и какви трѣбва да бждатъ първоначалнитѣ отношения на Адамъ къмъ Бога. Какви трѣвоаше да бждагъ отношенията на Адама къмъ Ева и какви трѣвоаше да бждатъ първоначалнитѣ отношения на Ева къмъ Адама. Погрѣшкитѣ сж безпредметни да се занимаваме съ тѣхъ. Защото не естественитѣ работи произвеждатъ ненормални нѣща. Азъ разглеждамъ болестята. Най-първо има едно естествено положение, дето човѣкъ е здравъ. Колкото се отдалечава отъ естествено положение, създаватъ се повече възможности да се разболѣе. Причината на болестта чоже да е или храненето, или дишането или мислинето. Причината на болестъ може да е нездравата човѣшка мисълъ, дето има малко свѣтлина. Всѣка болестъ обуславя отъ малкото свѣтлина, отъ малкото топлина, отъ малкото сила. Когато силата се намалява, когато топлината се намалява, когато свѣтлината се намалява, болезненитѣ състояния идатъ. Що е здравословното състояние? Да напои органическата ~~жизнина~~ свѣтлина да се увеличава, да се увеличава топлината и да се увеличава силата. Какъ ще се увеличава по Целзий или по Реомюръ, по тия барометри. Въ природата съществуватъ микроскопически увеличавания, много тънки работи. Всички заолуждения на хората сж, че сж обикнали нѣкого. Дето нѣ

те привлича, то не е човѣшко. Туй, което те пливлича е Божествено. Ти се за-
служдаваш да мислиш, че има нѣщо въ него. Тебе едно огледало те интересува
дотолю, доколкуто ~~влява~~ може ясно да те представи. Колкото по добре пред-
ста огледалото, толкова е по-приятно, колкото по-невѣрно представа, толкова е
огледолото е по-неприятно. Огледалото е единъ човѣкъ. Щомъ единъ твой приятелъ
те представя въ една хубава форма, той е приятелъ; комъ нѣте представя
въ хубава форма, той не е приятелъ. Той е лошо огледало. Затуи като се срѣщамъ
трѣва да имаме ясна представа за другото, или да го стимулира. Ако не може
да стимулираме нашитѣ олизки, отношенията ни не сж прави. Любовта е отноше-
ние. Да обичашъ нѣкого е отношение да го потиквашъ къмъ Бога. Богъ привлича
хората къмъ насъ, за да ги изпратимъ къмъ Него. Най-първо Христосъ казва:
Никой не може да дойде при мене, ако Отецъ ми не го е привлѣклъ. Никой не
може да иде при Бога, ако азъ не му покажа пътя, като се движи по крива линия.
Стариятъ обикаля цѣлия кръгъ, за да влѣзе пакъ въ радиуса. "Никой не може да
дойде при мене, ако Отецъ ми не го е привлѣклъ и никой не може да иде при
Отецъ ми, ако азъ не му покажа пътя. Пътятъ е пътъ на подмладяване, пътъ, по кой-
то добиваме знание, пътъ, по който се подмладяваме. Подмладяването е любовъ,
остаряването е мъдростъ, обикалянето е истина. Като обиколишъ тия кръгове,
то е истината. Затова истината е кръгъ, който трѣва да заобиколишъ, за да
влѣзешъ и разберешъ, какво е отношението на младия и стария, да разберешъ
какви сж отношенията къмъ Бога. Стариятъ е проявенъ младъ, младиятъ не е още
проявенъ. Сега ако вие оихте разбирали така, щѣте да имате друго отношение.
Сега искате да напишете нѣщо, не можете; искате да обичате нѣкого, не можете
да го обичате. Защо не може да го обичашъ? Казвате: Свирете. "адете му хубаво
цигулка, казвате: Свирете. Не може да свири. Кое е хубаво? Обичамъ цигулката.
Обичашъ цигулката, не може да свиришъ. Каква е тази обичъ безъ свирене? Значи
любовта подразбира онова, което обичашъ, трѣва да се повиши, да покажешъ,
колко го обичашъ. Ако ти единъ човѣкъ, когото обичашъ, не можешъ да го освобод-
дишъ, твоята любовъ е слаба. Всѣкога любовта приказва и освобождение. Щомъ обичашъ
нѣкого, трѣва да го освободишъ. Несвободниятъ човѣкъ е вързанъ. Тази връз-
ка се е ообразувала, трѣва да се върже разумно. Майката трѣва да научи
сина си, че въ тази младата мома, която той ще срещне, Господъ е въ нея. Щомъ
кътъ трѣва да познае Господа. Той отива и познава Господа. Той лудѣ по тази
мома, тя, казва е много красива. Стане стара баба, изчезне красотата, казва: Не
я обичамъ. Туй, което обичашъ, е Господъ. Господъ като се оттегли, е стара баба.
Що е стара баба? Безъ Господа. И що е младъ и красивъ човѣкъ? Човѣкъ съ Госпо-
да. Щомъ си красивъ, щомъ си уменъ, щомъ си добъръ, Господъ е съ тебе. Щомъ изгуби-
ши красотата, умасдооборотата, Господъ си е отишълъ. Казвашъ: Какъвъ е смисълътъ
на живота? Смисълътъ на живота е въ Божественото, което подбужда къмъ проявление.
Ти ставашъ старъ, старъ да помагашъ на всичкитѣ. Единъ ангелъ, който има
нѣколко милиона години, 10-15 милиона години, като го видишъ, младъ момъкъ, кой-
то е на 21 година. Ние на 45 години, на 70 години мислимъ, че сме остарѣли,

ти ще остарѣешъ. Че кажатъ: Да си замине за другия свѣтъ. Ако те обичатъ, нѣма да искатъ да си заминешъ, казватъ: Живѣй между насъ. Старитѣ и младитѣ живѣятъ въ рай. Шомъ младитѣ излѣзатъ изъ рай, и старитѣ излизатъ изъ рай. То е естественото положениетъ.

Казвамъ: Шомъ имате едно неразположение къмъ нѣкого, не го обичате, вие сте извънъ рай. Въ рай къмъ всичкитѣ хора отношенията ни трѣва да ождатъ еднакви. За мене всичкитѣ букви сж потрѣбни. Когато чета една книга на български езикъ има 30 букви, всѣка дума може да прочита. Ако едни ми сж приятни, други - неприятни, не разбирамъ законъ. Всички хора сж азука. Да обичашъ единъ човѣкъ, да казвашъ; че този обичашъ повче, онзи по-малко, то сж наши заблуждения. Казва: Не го обичамъ. Вие като се срѣщате, вие търсите дефектитѣ, казвате: Не ми харесва носа, не ми харесва окото, устата му сж такива, не ги харесвамъ. Нѣкой казва: Гръбнактѣ не му харесвамъ, рамената, гръбътъ не билъ такъвъ, дефектитѣ намиратъ ни много дебели уста, ни много тънки, ни много дълги носъ, ни много къси. За ождеще ще имаме задача, колко трѣва да ожде носътъ. 20 години като работишъ, съ колко трѣва да се продължи. Вземете въ децата носоветѣ сж къси, не се раждатъ децата съ дълги носове. На старитѣ се продължаватъ. Когато естествено се разшили и продължи носътъ, после очитѣ и тѣ трѣва да се разширяватъ, трѣва да разширимъ и челото. Когато всички нѣща едно временно се разширяватъ, процесътъ е правиленъ. Шомъ еднакво не се разширяватъ всички нѣща, процесътъ не е правиленъ. Нѣкога правата линия се удължава. Когати ~~никога~~ плоскостта се разширява, когато тѣлата се одооеляватъ, растене има въ три посоки. Ако ти не се удължавашъ, ако не се разширявашъ и ако не надеоелявашъ, процесътъ не е правиленъ. Шо е четвъртото измѣрение. Когато пропорциитѣ между удължаването на правата линия, разширяването на плоскостта и одооеляването пропорционално става. Колкото се удължава правата линия, толкозъ се разширява, толкозъ се одооелява. Или казано другоаче: когато обичашъ съразмѣрно трѣва да се развие мъдростта. Когато дойде животътъ; колкото се увеличи животътъ, толкозъ трѣва да се увеличи и знанието. Колкото се увеличава знанието, толкозъ се увеличава и свободата. Следователно, имаме еднъ отношение между живота, знанието и свободата. Когато се увеличава животътъ, се увеличава и знанието, увеличава се и свободата. Шомъ животътъ се се увеличава, и знанието се увеличава, а свободата не се увеличава, има аномално нѣщо. Шомъ се увеличава животътъ, а свободата се увеличава, а знанието не се увеличава, има нѣщо аномално. Или шомъ се увеличава знанието, увеличава се и свободата, но животътъ се намалява, има нѣщо неправилно. Казвамъ: Правилното схващане е естѣвено увеличаване на живота на знанието то и на свободата.

Ти питашъ: Трѣва ли да го обичашъ. Този въпросъ нѣма мѣсто. Какъ трѣва да го обичамъ, на кое мѣсто? Обичта какво значи? Обичашъ и ти мислишъ само да го пригърнешъ, то е една фаза. Или мислишъ само да го нахранишъ, то е една фаза. Любовта подразбира навсѣкжде да обичашъ. Любовта подразбира

да обичаш един човек, значи да му дадеш всичките права, които имаш въ себе си без да го ограничиш, да го направиш гражданин, дето ти живеш. Ако ограничаваш него, без да ограничиш себе си или ако ограничаваш себе си, без да ограничиш него, ще направиш престъпление. Господ като ни обикнал, направил ни е по образ и подобие на себе си. Далъ ни е свобода да мислимъ и действуваме, както Той действува. Когато действуваме и правимъ погрешки, Той само ни наумява и ни остава пакъ свободни. Любовта казва: Свободни сте. То е злоупотребление на нашата свобода. Ако Господъ е на наше то място, Той ще страда. Мислишъ неправилно, изпращашъ лоши форми. Или не си си разположенъ, то се отразява върху Бога. Господъ казва: Дотегна ми вашето мислене, дотегна ми вашето чувствуване, дотегнаха ми вашите постъпки. Богъ е деликатно същество, да Го не огорчаваме. Той е единствениятъ, Който ни мисли доорото. Той ни е далъ свобода и насъ ни е страхъ, като идемъ при Бога, да не ни ограничи. Онзи, който ни ограничава е, е другъ. Злото е, което ограничава човека. Въ злото си свободенъ да го направиш, но като направишъ едно зло, ограничавашъ се. Въ доорото ти се освобождавашъ. Дооритъ постъпки сж освобождение. Ако направишъ една лоша постъпка, ти се ограничавашъ. Направишъ една добра постъпка, ти реагирашъ. Любовта дава пърната свобода. Подъ думата любовъ разбираме свобода, знание, животъ. Три нѣща разбираме: пъленъ животъ, трѣбва да имашъ, естествено знание и пълна свобода. Пълна свобода въ душата си въ даденъ моментъ да можешъ като направишъ нѣщо да си доволенъ отъ това, което си направилъ. Да не съжбявашъ, че си обичалъ нѣкого, да не съжбявашъ, че си направилъ нѣкаква услуга нѣкому, но да ти е приятно, като че нѣко на себе си си го направилъ. И той да не съжбява. Сега нѣкой път едениятъ съжбява, нѣкой път и другиятъ съжбява - и двамата съжбяватъ, че сж сж се срещнали, че сж се запознали. И То е неестествено положение. Нѣкои искатъ да се освободятъ, казватъ: Азъ не искамъ да зная нищо заради него, не искамъ да го срещамъ. Тази философия оставете, тѣ сж стари ципори, най-опаснитѣ рѣки, отъ които като пиете, е опасно.

Въ науката какво значи тангентата на кръга? Тангентата е едно същество. То се движи въ една посока, кръгътъ е въ друга посока. Тогава туй движение ще се спре. Тангентата трѣбва да бжде по посоката на кръга. Туй движение да съвпадне съ движението на кръга. Тогава помага на движението. Ти обичашъ нѣкого, тангентата спира твоето движение. Или ти или той трѣбва да измѣни движението. Ти трѣбва да се движишъ съ него заедно, или ти трѣбва да завъртишъ кръга другояче, или той да измѣни своето направление на движението нагоре или надолу.

Казвамъ: Въ живота сега ще приложите. Единъ човекъ има известенъ стремежъ. Ако го спирате, вие сте въ противоположна посока. Вие не можете да ождете въ хармония. Вие се движите въ друга посока. Ти се движешъ и твоето движение не хармонизира съ този човекъ. Като дойдете въ съприкосновение съ хората, когато казваме, че трѣбва да обичаме ближния си, разбираме отношения

на тангента. Нѣма да обичашъ цѣлия кръгъ. Правата линия, тангентата е отъ много по-голѣмъ кръгъ.

Какво разорахте сега! Ще ви приведа единъ анегдотъ. Единъ попъ ходилъ на задущница да чете. Като събиралъ хлѣба, натрупалъ една камара и попѣтъ казва: Братя християни, виждате ли ме? - Виждаме те. - За идната година хичъ да да ме не виждате. Той разоира камарата да ѝ ожде по-голѣма. Нѣкой пѣтъ погрѣшкитѣ ви сѣ толкозъ много, че не се виждате. То е едната страна. Нѣкой пѣтъ доордетелитѣ ви трѣва да лждатъ толкозъ високи, че пакъ да се не виждате. Човѣкъ нѣкой пѣтъ става невидимъ, не се вижда въ погрѣшкитѣ. Нѣкой пѣтъ трѣва да сте невидими въ доордетелитѣ. Нѣкой пѣтъ трѣва да бжде видимъ въ погрѣшкитѣ, видимъ и въ доордетелитѣ. Като имашъ малка доордетель, видимъ си. Шомъ сѣ малко погрѣшкитѣ, видимъ си въ погрѣшкитѣ. Като станатъ много, ставате невидимъ. Азъ не ви желая идната година да ождете невидимъ. Той трѣва да разпаде отъ този хлѣбъ да остави за идната година да ѝ виджа. Ако въ една бистра вода влиза една малка вадишка мѣтна вода, ще размѣти оистрата вода. Казвамъ: Не допускайте тия течения да се вливатъ въ васъ, защото ще се размѣтите. Отъ всѣки единъ човѣкъ излиза течение. Ако сте ясновидци, отъ всѣки човѣкъ ще видите да излиза течение. Виждамъ нѣкое течение е чисто, дообръ човѣкъ е. Нѣкое течение е мѣтно, кално, лошъ човѣкъ е. По туй разоирамъ какъвъ е теренътъ. Горе сѣ изчесѣчени горитѣ, черноземъ е, като дойдатъ пороищата, той се размѣти. И той не го иска. Нѣкой казва: Не зная, нѣщо много лошо, мѣтно има въ мене. Нѣкой пѣтъ чувствувате тази калъ, която трѣва да изтече.

Първото нѣщо: учете се да мислите. Отпратете ума си къмъ Бога да влѣзъ свѣтлина, да ожде чиста. Отпратете сърдцето си къмъ Бога, да дойде топлина и тя е чиста. Отпратете волята си къмъ Бога, къмъ Неговата воля, защото тя е чиста. Три нѣща чисти има: Божествената мисль е чиста, Божествената любовъ е чиста и Божествената истина е чиста. Когато говоря азъ за любовта, подразбирамъ процеситѣ, които ни чистятъ. Безъ любовъ ти не може да се очистишъ. Безъ мѣдрость ти не може да се очистишъ. Безъ истина ти не може да се очистишъ. Тѣ оосноваватъ. Безъ тѣхъ не може да се подмладиме. Безъ тѣхъ знанието не може да дойде, безъ тѣхъ оосмъртието не може да дойде. Въ пълната любовъ, въ пълната свѣтлина, въ пълната истина ще дойде оосмъртието. Подъ оосмъртието разоираме онова, което сме придобили да го запазимъ, да имаме еднакво отношение къмъ Бога, да ождемъ оооотноници съ Него. Ако не сме дѣоотноници, ние сме въ долината на смъртъта. Нещастията ще се радуватъ катъ день и нощъ.

Казвате: Той е голѣмъ грѣшникъ. Оставете, това не е наука, да живѣешъ. Мене ми е важно въ дадения моментъ вие имате възможность да оосновите живота си. Ако подигнете ума си къмъ Бога, ще се оосновите. Вие ако се отдалечите отъ Него, животътъ ще се влѣжи. Казвате: Нека да си поживѣя като младъ, че като остарѣя. Не се лѣжете. Стариатъ и младиятъ еднакво трѣва да оочатъ Бога. Казвате: Като остарѣя, не мога да обичамъ, лѣжете се.

ловъта, Иждростъта и Истината, и Исуса Христа, Когото Ти прати, изявения Богъ. Отецъ е, Който не се е изявилъ. Синътъ е изявения Богъ. Синътъ има отношение къмъ насъ. Ако е само като оожество, ^{но същество} ако не е изявенъ, нѣма отношение къмъ насъ. Въ Христа вече имаме отношение къмъ насъ. Щомъ има отношение къмъ мене, и азъ трѣва да имамъ отношение къмъ Него. Азъ искамъ Господъ заради мене да се грижи, а азъ ще си правя, каквото искамъ. То не е правото. Имамъ две ябълки, изядамъ едната, на онзи, когото обичамъ, дамъ другата. То е правото. Еднакви отношения трѣва да имаме. Сега по стария моралъ, казвате, Азъ не го обичамъ. Кое е по-практично, кое е по-лесно. да кажемъ: Обичамъ или не обичамъ? Кое по-жубаво се произнася. Не обичамъ, по-мжчно се произнася. Обичамъ - много лесно се произнася. Като кажемъ "не", спъване има. - Азъ не мога. Мога по-лесно се казва: отколкото не мога. Следъ думата не, турете запетая _ - не, мога. Дойде ти на узика да кажешъ не мога, кажи: Мога. Каквото всичкитѣ хора може да го направятъ и азъ може да го направя. Кое е естествено за всичкитѣ хора въ свѣта, едно естествено положение ~~и~~ и растенията и животнитѣ и най-малкитѣ същества, всичкитѣ иматъ еднакви отношения къмъ насъ. Туй, което първоначално ние може да приложимъ, любовта, защото тя е ооща, и знанието е оощопи свободата е ооща. Всимки същества иматъ желание къмъ любовта, къмъ знанието, къмъ свободата. Три стремежа. Сачо сега поощрявайте стремежа къмъ свобода. Ще мине време, докато станете свободни, но роощрявайте въ себе си желанието за свобода, поощрявайте желанието за знание и поощрявайте желанието за животъ, за любовъ.

"Нали думяхъ мила ма, о, нали казвахъ, да не ~~е~~ди нашта Донка край огнището да се гуши. Да иде, мамо, вече на школото да започне да се учи. Нашка Донка, мила мамо, е родена мома умна, даровита, та е време отъ школото нѣщо ново да научи".

Имате доста скжпоцени камъни заровени въ вашата земя. Имате доста злато, среоро. Много работи има, които трѣва да ги изкопаете.

Та ви пожелавамъ единъ капиталъ звонковъ. Книжнитѣ не струватъ нищо. Злато трѣва да има въ живота.

Това е животъ вѣченъ да позная Тебе единаго истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратилъ.
